ୱାର୍ଡିଙ୍ଗଟନ୍ ଲିଙ୍ଗଡ୍ରୋହ୍ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

ବନାମ

ଜିଲ୍ଲାପାଳ, ମାକିରୱାଟ

ଏପ୍ରିଲ 17,1995

[କେ. ରାମସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି. ଏଲ. ହଂସାରିୟା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

ଧାରା 18,19,23,31 - ଏକ ରାଜିନାମା ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ - ପରବର୍ତ୍ତୀ ସମୟରେ ଆପତ୍ତି କରିବା ଏବଂ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ଦାବି କରିବା - ସନ୍ଦର୍ଭ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରା ଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ - ସନ୍ଦର୍ଭର ବୈଧତା ନିର୍ଣ୍ଣିତ କରାଯାଇଥିଲା : ଉଲ୍ଲେଖିତ ଆବେଦନ ନିଜେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ ।

କେତେକ ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏକ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀମାନେ ସେମାନଙ୍କ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଥିଲେ । ଏହା ପରେ ସେମାନେ ଧାରା 18 ଅଧୀନରେ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ଦାବି କରିଥିଲେ । ସେମାନଙ୍କ କଥା ଶୁଣିବା ପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ମାମଲାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଇଥିଲେ । ସନ୍ଦର୍ଭ ବୈଧତା ଏବଂ ଅଧିକ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା । ତଥାପି, କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟରକୁ 60 ଟଙ୍କାରୁ 40 ଟଙ୍କା ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଥିଲା । ରାଜ୍ୟଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରା ଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟ ଡିକ୍ରିକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ କାରଣ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଚୁକ୍ତିର ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀରେ ରାଜି ହୋଇଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହି ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ସେମାନେ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ପରେ, ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭ ବୈଧ ଥିଲା ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀ ଜମିର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ବିଚାର କରିବା ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାର କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲେ ।

ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରି, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ :1. ଜମି ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ପ୍ରତିବାଦ ସ୍ୱରୂପ ଧାରା 11 ଅଧୀନରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅନ୍ୟଥା ସେହି ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦରେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଛି, ପ୍ରତିବାଦରେ ଥିବା ପରିମାଣର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଧାରା 18 ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ । ତେଣୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଧାରା 19 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ବିବୃତି ସହିତ ଦେୱାନୀ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

2. ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମିଳିତ ଭାବେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଚୁକ୍ତି Ex.- B କିମ୍ବା ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତଦନ୍ତରେ ଦୃଢ ଭାବରେ ନିଆଯାଇଥିବା ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ପରେ ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା । ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ସମୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ କରିନଥିଲେ । କେବଳ ଜଣେ ଦାବିଦାର ଏକ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ, ତାହା ମଧ୍ୟ ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରାପ୍ତିର ଏକ ସପ୍ତାହ ପରେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଖାଲି କାଗଜରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ମିଳିତ ବିବୃତିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ତାଙ୍କର ଥିଲା କିନ୍ତୁ କହିଥିଲେ ଯେ Ex.- B ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ପ୍ରମାଣକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା Ex.-B ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମୌଖିକ ପ୍ରତିବାଦର ଦାବି କରିବା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଏହା ଗୁଣବତ୍ତା ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣକୁ ଯାଇ ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଥିଲା ଯେ ଧାନ

କ୍ଷେତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର 60 ରୁ 40 ଟଙ୍କା ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ଅତ୍ୟଧିକ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାସସ୍ଥଳୀ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିବା ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ବେଆଇନ ଥିଲା I ଏହା ବିଶ୍ୱାସ କରିବା ଯୋଗ୍ୟ ଯେ କୃଷି ଜମି ବର୍ଗ ମିଟର ଆଧାରରେ ବିକ୍ରି ଏବଂ କ୍ରୟ କରାଯିବ I ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ବିଚାରର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଆବେଦନ ନିଜେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ଏବଂ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ I

ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ଅଧିକାରିତା: ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ (C) ସଂଖ୍ୟା 11083/1995 I

F.A.ସଂଖ୍ୟା 36/1993 ରେ ଗୌହାଟୀ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର 7.6.94 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ I

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପାଇଁ ଏ. ଏମ୍. ମଜୁମ୍ଦାର ଏବଂ ଏସ୍. କେ. ନନ୍ଦୀ I ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ବିଳମ୍ବକୁ କ୍ଷମା କରାଗଲା I

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1890 ର ଧାରା 4 (1) ଅନୁଯାୟୀ ଅଧିସୂଚନା (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ')1988 ମସିହା ଡିସେମ୍ବର 6 ରେ ନଓକିରାବତରେ ବିସ୍ଫୋଟକ ଭଣ୍ଡାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା I 1989 ମସିହା ମେ 17 ତାରିଖରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏହି ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ I 1989 ମସିହା ଜୁଲାଇ 5 ରେ ଆବେଦନକାରୀମାନେ Ex.-B ଅଧୀନରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଥିଲେ, ଯାହା ସେମାନଙ୍କ ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଏକ ଚୁକ୍ତିନାମା ଥିଲା I ଏହାପରେ, 1989 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 8 ରେ, ଉତ୍ତରଦାତାମାନେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଇଥିଲେ ଏବଂ ସେମାନେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦ୍ୱାରା ବୃଦ୍ଧି ଦାବି କରିଥିଲେ I 1989 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 22 ତାରିଖରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ସେମାନଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହାଜର ହେବାକୁ କହିଥିଲେ I 1989 ମସିହା ଅଗଷ୍ଟ 29ରେ, ଯେଉଁ ତାରିଖରେ ହାଜର ହୋଇଥିଲା, ସେମାନେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଧାରା 18ର ସନ୍ଦର୍ଭ ପାଇଁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ I ତଦନୁସାରେ, ଏହାକୁ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା I ସନ୍ଦର୍ଭ ବୈଧତା ଏବଂ ଅଧିକ

କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର ସେମାନଙ୍କର ଅଧିକାର ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଥିଲା । ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀ 1991 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 29 ରେ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା କ୍ଷତିପୂରଣକୁ ବର୍ଗ ମିଟର ପିଛା 60 ରୁ 40 ହାରରେ ବୃଦ୍ଧି କରିଥିଲେ । ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନ କରାଯିବା ପରେ, 1994 ମସିହା ଜୁନ୍ 7 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଡିକ୍ରି ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିବା ନ୍ୟାୟାଳୟର ଡିକ୍ରୀକୁ ଓଲଟାଇ ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ Ex.- B ରେ ସହମତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ସେଥିରେ ଥିବା ନିୟମ ଏବଂ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇଥିଲେ ଯେ "ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏଠାରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଥିବା ବିସ୍ଫୋଟକ ଭଣ୍ଡାର ପ୍ରସ୍ତୁତ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଯଦି ଏହା ନିମ୍ନଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରେ ଯାହା ଆମ ମନରେ ସତ୍ୟ, ନ୍ୟାୟିକ ଏବଂ ନ୍ୟାୟସଙ୍ଗତ ଅଟେ । ମୋଟ କ୍ଷତିପୂରଣ ପରିମାଣ ଆମ ପାଇଁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରହଣୀୟ " । ଏହି ମାମଲାର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବିବରଣୀ ବିଷୟବସ୍ତୁ ନୁହେଁ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ହାଜର ହୋଇଥିବା ବିଜ୍ଞ ଓକିଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଠାଯାଇଥିବା ଏକମାତ୍ର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀମାନେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟକୁ ବିରୋଧ କରିଥିଲେ, ଯଦିଓ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ପରେ, ସନ୍ଦର୍ଭ ବୈଧ ଏବଂ ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ନ୍ୟାୟିକ ଅଧିକାରୀ ଜମିର ଉପଯୁକ୍ତ ମୂଲ୍ୟ ବିଚାର କରିବାକୁ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23 ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିବା ତାଙ୍କ କ୍ଷମତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା ।

ଅଧିନିୟମର ଧାରା 31 (1) ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଏ ଯେ ସେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଅନୁଯାୟୀ ହକଦାର ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ...... ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରିବେ ...... ଉପ-ଧାରା (2) ପରିକଳ୍ପନା କରେ ଯେ ଯଦି ସେମାନେ ଏହାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ସମ୍ମତି ଦିଅନ୍ତି ନାହିଁ ...... ଜିଲ୍ଲାପାଳ କ୍ଷତିପୂରଣ ରାଶି ସେହି ଅଦାଲତରେ ଜମା କରିବେ ଯେଉଁଠାରେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦାଖଲ କରାଯିବ । ଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରାବଧାନରେ ଏକ ସର୍ତ୍ତଜ୍ଞାପନ ଦଫାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଯାଇଛି ଯେଉଁଥିରେ "ଏହା ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ପ୍ରତିବାଦ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ଗ୍ରହଣ କରିଛନ୍ତି ସେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ନାହିଁ ।" ଧାରା 18 (1) ରେ ପରିକଳ୍ପନା କରାଯାଇଛି ଯେ କୌଣସି ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତି "ଯିଏ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଗ୍ରହଣ କରିନାହାଁନ୍ତି", ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଲିଖିତ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା, ଆବଶ୍ୟକ କରିପାରନ୍ତି ଯେ ଏହି ମାମଲାଟି

ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟାଳୟର ନିର୍ଣ୍ଣୟ ପାଇଁ ପଠାଯିବ, ତାଙ୍କର ଆପତ୍ତି ଜମିର ମାପ, କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣ, ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହା ପ୍ରଦାନ କରାଯାଏ, କିମ୍ବା ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କ୍ଷତିପୂରଣର ବଣ୍ଟନ ଉପରେ ହେଉ । ଉପ-ଧାରା (2) ରେ ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଉପରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଛି, ତାହା ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରାଯିବା ପାଇଁ ସୀମା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛି । ତେଣୁ ଧାରା 19 ଅନୁଯାୟୀ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଧାରା 19 ରେ ଉଲ୍ଲିଖିତ ବିବରଣୀ ଏବଂ ଶୈଳୀ ସହିତ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଅଦାଲତରେ ବିବୃତି ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଏହା ପରେ, ଅଦାଲତ ସେହି ତରଫରୁ ଜିଲ୍ଲାପାଳ ଏବଂ ଆପତ୍ତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ ପାଇଁ ଆପତ୍ତିରେ ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ଧାରା 20 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ନୋଟିସ୍ ଜାରି କରିବେ । ସେମାନଙ୍କ ଉପସ୍ଥିତି ପରେ ଅଦାଲତ ଆପତ୍ତିଟିର ତଦନ୍ତ ପାଇଁ ଅଗ୍ରସର ହେବେ । ଧାରା 21 ଅନୁସନ୍ଧାନର ପରିସରକୁ "ଆପତ୍ତି ଦ୍ୱାରା ପ୍ରଭାବିତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ଉପରେ ବିଚାର କରିବା" କୁ ସୀମିତ କରିଥାଏ । ଧାରା 23 (1) ଖଣ୍ଡ 1 ରୁ 6 ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ନୀତି ଗୁଡ଼ିକୁ, ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଜମି ପାଇଁ ପ୍ରଦାନ କରାଯିବାକୁ ଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣର ପରିମାଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ପାଇଁ, ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥାଏ ।

ତେଣୁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଯିବ ଯେ ଜମି ପ୍ରତି ଆଗ୍ରହୀ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଧାରା 11 ଅନୁସାରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦିଆଯାଇଥିବା କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାକୁ ହକଦାର ଏବଂ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ ଆପତ୍ତି କରିବାର ଅଧିକାର ରହିଛି । କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି ଯିଏ ଅନ୍ୟଥା ସେହି ପରିମାଣର ଅର୍ଥ ପାଇଥିଲେ ସେତେବେଳେ ପ୍ରତିବାଦରେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବାକୁ ହକଦାର ହେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଅନ୍ୟ ଶବ୍ଦରେ, ଯେଉଁ ଆଧାରରେ ଆପତ୍ତି ଉଠାଯାଇଛି, ପ୍ରତିବାଦରେ ଥିବା ପରିମାଣର ପ୍ରାପ୍ତି ହେଉଛି ଧାରା 18 ର ଉପ-ଧାରା (2) ର ବ୍ୟବସ୍ଥା ଅନୁଯାୟୀ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ପୂର୍ବ ସର୍ତ୍ତ । ଏହା ଉପରେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ ଧାରା 19 ରେ ଦର୍ଶାଯାଇଥିବା ଢଙ୍ଗରେ ବିବୃତି ସହିତ ଦେୱାନୀ ଅଦାଲତକୁ ଏକ ସନ୍ଦର୍ଭ ଦେବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦିଆଯାଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀମାନେ ମିଳିତ ଭାବେ ସ୍ୱାକ୍ଷରିତ ଚୁକ୍ତି Ex.- B କିମ୍ବା ଏହାର ବିଷୟବସ୍ତୁ ବିଷୟରେ ଜ୍ଞାନର ଅଭାବକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ । ନ୍ୟାୟପାଳିକା ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ଦୃଢତାର ସହ ନିଆଯାଇଥିବା ଏହି ଆଭିମୁଖ୍ୟ ସ୍ପଷ୍ଟତଃ ଏକ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଚିନ୍ତାଧାରା ।

ସେମାନେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବା ସମୟରେ ସେମାନେ କୌଣସି ପ୍ରତିବାଦ କରିନଥିଲେ । କେବଳ ଜଣେ ଦାବିଦାର, ରିଲେନିଂଷ୍ଟର ଟୋଙ୍ଗୱା, ବିନା ପ୍ରତିବାଦରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରାପ୍ତିର ଏକ ସପ୍ତାହ ପରେ ଏକ ଆପତ୍ତି ଆବେଦନ ଦାଖଲ କରିଥିଲେ । ତଦନ୍ତ ସମୟରେ ସେ କହିଥିଲେ ଯେ ସେ ଏକ ଖାଲି କାଗଜରେ ଦସ୍ତଖତ କରିଛନ୍ତି । ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ ମିଳିତ ବିବୃତିରେ ସ୍ୱାକ୍ଷର ତାଙ୍କର ଥିଲା କିନ୍ତୁ କହିଥିଲେ ଯେ Ex.- B ର ବିଷୟବସ୍ତୁ ତାଙ୍କୁ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ସମସ୍ତ ସାକ୍ଷୀଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ସୂକ୍ଷ୍ମ ଭାବରେ ଯାଞ୍ଚ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତରେ ଉପନୀତ ହୋଇଥିଲେ ଯେ ଲିଖିତ ଚୁକ୍ତିନାମା Ex.-B. ଦ୍ୱାରା ସେମାନଙ୍କ ମୌଖିକ ପ୍ରତିବାଦର ଦାବି କରିବା ମିଥ୍ୟା ଅଟେ । ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଯୋଗ୍ୟତା ଆଧାରରେ ପ୍ରମାଣକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଛନ୍ତି ଯେ ଧାନ କ୍ଷେତ ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଜମିକୁ ପ୍ରତି ବର୍ଗ ମିଟର 60 ରୁ 40 ଟଙ୍କା ହାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ ଅତ୍ୟଧିକ ଥିଲା ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବାସସ୍ଥଳୀ ଜମି ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ହୋଇନଥିବା ବିକ୍ରୟ ଦଲିଲ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳତା ବେଆଇନ ଥିଲା । ଏହା ବିଶ୍ୱାସଯୋଗ୍ୟ ଯେ କୃଷି ଜମି ବର୍ଗ ମିଟର ଆଧାରରେ ବିକ୍ରି ଏବଂ କ୍ରୟ କରାଯିବ । ଏପରିକି ଗୁଣବତ୍ତା ଭିତରକୁ ନ ଯାଇ ମଧ୍ୟ, ଆମେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟର ସିଦ୍ଧାନ୍ତ ଯେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ପାଇଁ ଆବେଦନ ନିଜେ ଗ୍ରହଣଯୋଗ୍ୟ ନୁହେଁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଆଇନଗତ ଏବଂ ହସ୍ତକ୍ଷେପକୁ ସମର୍ଥନ କରେ ନାହିଁ ।

ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଆବେଦନ ଖାରଜ ହୋଇଛି ।

ଜି. ଏନ୍.

ଏସ୍. ଏଲ୍. ପି. ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟାବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର :

କ୍ରିଷ୍ଣା ଦାଶ

ଅନୁବାଦିକା, ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।